

Ch&#c ngài cũng không ngờ rằng, không chỉ Đ&#c T&#ng Ki&#t mà cả chính ngài đang đi vào lịch sử của đời Công giáo Việt Nam! Chắc có lẽ u, số là những hình ảnh khác nhau, bởi lịch sử thì luôn công bằng và trung thực.

Đ&#c Cha Nguyễn Văn Nhơn

X&#a nay, Giáo hội Công giáo Việt Nam vẫn tiếp tục đóng góp xã hội nhìn nhận với thái độ nỗ lực và sáng suốt, chuân mực và đức lập trong mọi công việc. Nhất là mấy năm gần đây, những Công giáo và cả thế là giáo dân Hà Nội, Tam Tòa, Loan Lý... đã nhen lên một niềm hy vọng mới cho cộng xã hội với khát vọng “Công lý – Sự thật – Hòa bình”.

Một hình ảnh đẹp, một hy vọng mới

Đó là sự bày tỏ của giáo dân đời Công lý và Sự thật trong Hòa bình, cùng với sự xuất hiện của một nhân vật, một vị Cha chung đáng kính của họ - Đức Tổng Giám mục Giuse Ngô Quang Kiệt.

Sự xuất hiện của Ngài khiến cho dòng luân xã hội đi từ ngạc nhiên, bất ngờ, cảm phục, kính nể đến... mong ước có một vị lãnh tụ với những “phẩm chất và tinh thần Ngô Quang Kiệt”, để hy vọng một cơ may thay đổi vận mệnh dân tộc này! Hơn nữa chính Ngài đã không ngừng “tinh thần, tiếp tục” những “Ngô Quang Kiệt” mới bén rễ, ăn sâu và lan tỏa mãnh liệt đến những vị trong lòng không chỉ giáo dân của Ngài.

Ngay từ yêu kính Ngài bao nhiêu thì Nhà nước càng sùng, nhà cầm quyền Hà Nội lại càng hồi hộp. Và sau đó là chỉ thị dè dặt vu cáo, bôi nhọ, lăng mạ... vô cùng tròng trẹo để với con người đáng kính đó. Sự dĩ nhiên yêu kính Ngài vì đã nhìn ra con người ấy không chỉ một khi khiêm nhường và nhân ái nhưng tiềm tàng một bản lĩnh kiên trung không sợ hãi bỏ quyền, sẵn sàng lên tiếng vì sự thật dù đó là sự thật của những con người thấp bé nhỏ bé trong xã hội.

Khi có ý đồ không chấp nhận “đội trời chun” với con người ấy, hơn nữa nhà cầm quyền Hà Nội đã cùng lúc nhậm tể những nhân vật khác trong Giáo hội có thể đáp ứng được những “tiêu chuẩn” mà nhà nước càng sùng dè dặt ra. Đó là phải tìm một vị trong hàng ngũ lãnh đạo Giáo hội có phẩm hàm càng cao càng tốt, lại có “những món nợ ân tình” với nhà nước càng sùng thì lại càng hơn nữa (ví dụ xây cất nhà thờ hay trao trả tài sản của giáo hội cho nhà nước)... Và có lẽ họ đã tìm thấy vị đáp ứng kim Châm chỉ HĐGM Nguyễn Văn Nhơn đang hội tụ đầy đủ những “tiêu chí” này chăng? Để rồi sau đó bằng những mánh khéo, những âm mưu... bằng mọi cách để a b ng để c Đức TGMHN Giuse Ngô Quang Kiệt ra khỏi Hà Nội.

Một cuộc thách đố với vị CTHĐGM đang thực sự bất đầu

Phàm là con người, ai cũng có những tham vọng, người tham vọng với tiền bạc, người ham muốn địa vị, các đồng chân tu như Đức Tổng Giám mục Kiệt lại khao khát được cống hiến bản thân mình cho tha nhân... Còn vị CTHĐGM của chúng ta, ai biết được ngài đang ham muốn điều gì trong suốt một đời tu của ngài? Khi mà các con cái của ngài đang rèn xiết trong bất công và bỏ quyền, khi những anh em ngài đang bị tổn thương đau đớn thì ngài lại ném thêm một viên đá để vùi dập những vết máu thêm rên rỉ ngài “chẳng được cảm thấy không được thuôn”.

Câu nói này của ngài đã gây thích mắt cách sinh động như một sự im lặng của HĐGM đối với những biến cố xảy ra đối với giáo dân trong suốt thời gian qua. Có lẽ cũng vì bởi đó câu nói này của ngài mà nhà nôm của chúng tôi và nhà cầm quyền Hà Nội đã chọn ngài làm công cụ trong việc thực hiện ý đồ biến đổi Công giáo trở thành một “món hàng chủ yếu của phân phối lợi ích kinh doanh”.

Về phía vị GM này, ông đã tuổi 72, nếu là công chức nhà nôm của chúng tôi thì ngài đã “về hưu” từ 12 năm rồi, vậy mà ngài vẫn còn được tin cậy có thể nhận về trí TGM Phó nên một giáo phận đang nổi cơn sôi nổi, sẵn thay thế một con người can đảm đang đứng đầu của giáo dân tin yêu, mến phục, và kém ngài từ 14 tuổi.

Bên lĩnh của ngài có vẻ đã đi không đúng chỗ! Không hiểu trước khi nhận chức này ngài đã nghĩ gì? Có nghĩ về lợi ích của Giáo hội, về công cuộc đòi quyền tự do tôn giáo, đòi công lý và sự thật... của dân chiên và của anh em ngài không? Ngài có hình dung rằng, hành động này sẽ đem đến một sự hoang mang, rúng động, thất vọng và nghi ngờ về niềm tin... đối với Giáo hội và các động lực? Ngài đã khiến người ta khó hiểu về mục đích của đời tu của ngài?

Chắc ngài cũng không ngờ rằng, không chỉ Đức Tổng Giám Mục mà cả chính ngài đang đi vào lịch sử của Giáo hội Công giáo Việt Nam! Chắc có điều, sự khác biệt hình thức khác nhau, bề ngoài thì luôn công bằng và trung thực.

Câu hỏi mới?

Tuy nhiên, đây chính là câu hỏi mà ngài có thể tạo nên hình ảnh đẹp của mình theo cách riêng. Nếu là một vị chủ chăn hết mình vì đoàn chiên, ngài sẽ “không chỉ động thu mà còn động sinh, động tử” với đoàn chiên. Và nếu vậy thì ngài sẽ thanh toán bao nhiêu, sẽ hưởng phúc bao nhiêu khi được sống giữa tình yêu thương của mọi người của chúng ta dân chúa! Nhưng để có được điều này, ngài cần có “tâm hồn và tinh thần Ngô Quang Kiệt” hoặc một đức gì cao hơn thế mà giáo dân Hà Nội từng khao khát và ngưỡng mộ. Hơn nữa, ngài đang có một “sách lược của Nguyễn Văn Nhân” để biến thực tế “tâm hồn, tinh thần Ngô Quang Kiệt”. Bởi cái mà không chỉ giáo dân Hà Nội mà toàn thể người Công giáo Việt Nam đang cần lúc này không phải là một ngôi nhà thờ được trang trí, mỹ thuật hecta đất đai đẹp mà là tự do tôn giáo và công lý được thực thi.

Thắc mắc mới?

Tuy nhiên, người ta cũng thường thấy, cõi hời cũng chính là thách thức khi bước người ta phải lựa chọn một con đường để thực hiện lý tưởng của mình, cõi hời nào cũng có những thách thức khó khăn chờ đợi. Trong xã hội phức tạp chung với công sở, đã có rất nhiều bài học cho những ai hy vọng đầu dây với hời, không thể hy vọng tha hiếp với hời để làm lợi cho Giáo hội. Đường của Giáo hội là: Tin – Công bình – Bác ái... Lợi chính là những “món” mà công sở rất ghét và luôn muốn xóa sổ. Bởi những cái và lợi có bao giờ sống chung được với nhau.

Vậy, nếu Đức Nhơn đi với đoàn chiên của mình thì sao là “người còng” với ý đồ của nhà cầm quyền Hà Nội khi họ đã có công lợi của họ và bắt đền xanh cho ngài. Và cũng có nghĩa là “mũ cao, áo dài” của ngài cũng sẽ bị vô hiệu hóa bất kể lúc nào như với Đức Tổng Kiät – một bài học về sức mạnh của ma quỷ và mưu xäy ra.

Nếu ngài vì thường xuyên bị “mũ cao, áo dài” mà tha hiếp với những bắt công, bắt mission giáo dân, làm người như không nghe, không thấy, không biết đến những nguy hiểm và chính đáng của giáo dân như ngài đã từng làm người thì thật khó hiểu, một đời tu mà y cứ năm ngài đã tận hiến vì cái gì?

Nhìn hình ảnh ngài đi giữa những băng khuu hiäu, những hình ảnh người ca người tiän nhiệm của ngài, người ta không khỏi ngỡ ngàng, chắc không chỉ vì những hình ảnh và chỗ chốn đáng kính trọng của đây mà còn là nỗi xót xa cho ngài, dù sao ngài cũng chỉ là một quân cờ trong ván cờ đầy những mưu ma chäc quỷ.

Chỉ mong sao Thánh Thän luôn ở bên ngài để ngài được sáng suốt, được sức mạnh, ý chí, niềm tin.. và lòng bác ái, để có thể tiếp tục vác cây Thäp giá mà Chúa đã trao cho ngài, chắc hẳn chúng ta bao giờ trừu tượng như lúc này.